

Njerëzia kërkon shpëtim

(Rreth imam Mehdiut, All'illahu e shpejtoftë ardhjen e tij!)

As civilizimi e as përparimi, e as integrimi nuk kanë arritur të lehtësojnë dhimbjet e njeriut qoftë edhe një përqindje të vogël.

Po ashtu, as “elektronika e famshe” e cila ka arritur të zgjidhë miliona problema matematike, nuk ka arritur të zgjidhë problemat e njeriut që shtohen ditë pas dite. As avioni i përsosur “konkord” i cili transporton njeriun nëpër kontinente, nuk ka arritur të pastrojë lodhjet e njeriut me shpejtësinë e tij të madhe që fluturon.....

Vërtet, koha ka përparuar nga ana materiale siç janë arritja në hënë, ndarja e qelizës..., etj, por asgjë nuk ka arritur të përparojë në botën e njeriut me përjashtim të një sasive sa është përmasa e gishtit të dorës kur është e mbyllur.

Shkenca e sotme arriti ta dërgojë njeriun në hënë, por nuk ka arritur ta dërgojë njeriun në të vërtetën e tij, ta njohë atë me vetveten dhe me Krijuesin e tij!

Vërtet shkenca mjeksore arriti të deportojë në thellësitë e natyrës dhe të studiojë sekretet e saj, por ajo nuk ka arritur të deportojë në thellësi të njeriut që të zbulojë dhe të studiojë shpirtin dhe mendjen e tij. Ajo nuk ka arritur të shërojë sëmundjen e kancerit po ashtu sëmundje të tjera dhe kjo është dëshmi e qartë se ajo shkencë është e devijuar nga rruga e drejtë edhe pse ka përparuar!!!

Edhe pse janë shkruar mjaft për njeriun por asgjë nuk është e shtuar për njohjen e plotë të tij.

Kjo nga njëra anë dhe nga ana tjetër shikojnë një garë rreth armatosjes, për të cilën shpenzohen me miliona në kohën që njeriu nuk gjen kafshatën e gojës .

Më pas ç'farë gjindet?

Asgjë tjetër me përjashtim të varfërisë, urisë, sëmundjeve, injorancës...

Pra, bota është e zhytur në errësirë, dhe në çdo vend njerëzimin e shtrëngojnë prangat. Nuk gjindet drejtësi e as interesim.

Në mesin e kësaj errësire qëndron njerëzia e çoroditur duke kërkuar shpëtim. Ajo kërkon rrugëdalje.... Dhe papritur ajo shikon një dritë që shfaqet nga skai më i largët i errësirës e cila është drita e shpëtimit, drita e lirisë. Përderisa është larg tyre , për këtë ato duhen ta presin mbërritjen e asaj drite.

E rëndësishme është që ato e shikuan atë dritë me syrin e natyrshmërisë së tyre krijuesse. Ajo dritë është drita e cila do të mposhtë errësirën, ajo është drita e ringjalljes dhe e reformimit njerëzor.

Megjithë ndryshimet e mendjeve të njerëzve , por ata të gjithë besojnë në atë dritë, sepse drita është një ndërsa errësirat janë të shumta siç e përmend edhe Kur'ani “ ***I nxjerr ato prej errësirave në dritë***”.

Kësaj drite i kanë vendosur emra të ndryshëm:

Jahuditë besojnë se është Musai (a.s), Kristianët besojnë se është Isai (a.s), budistët besojnë se është Buda, deri edhe markistët besojnë në ardhjen e nje reformuesi në fundin e zamanit. Ata besojnë se shtresa e proletariatit do të jetë triumfuese në fundin e zamanit.

Është e ditur se kjo shtresë nuk triumfon pa pasur një udhëheqës që ti drejtojë ata në bregun e triumfit dhe kjo do të thotë se edhe markistët besojnë në ardhjen e shpëtuarit.

Në gjurmët e mendimit njerëzor gjinden mjaft thënie që flasin për domosdoshmërinë e ardhjes së shpëtimtarit.

Bertnard Rasel thotë: “ *Vërtet bota është në pritje të një shpëtimtari që do të bëjë unitetin e saj nën flamurin e përbashkët dhe nën parrullën e përbashkët*”.

Fizikanti i njohur **Albert Ajnshtain** ka thënë: “ *S`ka dyshim se nuk është e largët ajo ditë në të cilën e gjithë bota do të hyjë në paqë*”

dhe kthjelltësi. Në atë ditë njerëzit do të jenë të dashur dhe vëllezër me njëri tjetrin”.

Ndërsa myslimanët (synitë edhe shiitë) besojnë se kjo dritë do të jetë imam Mehdiu (a.s). për këtë ata bazohen tek thëniet e Profetit të tyre i cili është vula e profetësisë dhe se ai nuk flet nga vetja e tij por çdo thënie që ai thotë ajo është shpallje siç thotë edhe Kur’ani:“*Ai nuk flet nga vetja e tij, por ato janë shpallje të shpallura”.*

Një prej thënieve të profetit Muhammed (s.a.s) është;

(Në këtë jetë do të ketë vetëm një ditë jetese, Allahu do ta zgjasë atë ditë derisa të vijë udhëheqësi ynë i Ehli-Bejtiti cili do ta mbulojë tokën me mirësi dhe drejtësi, mbasio ajo u mbush me padrejtësi dhe devijim).

Nëse shiitët përmendin dhjetë hadithe të profetit rreth imam Mehdiut, ehli syneti përmend një qind hadithe të profetit që flasin për imam Mehdiun!. Disa nga këto hadithe do ti përmendim më poshtë:

Këtu lindin dy pyetje:

Pyetja e parë: “ Si ka mundësi që imam Mehdiu të jetojë kaq gjatë pa e arritur pleqëria”? dhe më pas vdekja?

Pyetja e dytë: “ Si do t`ia arrijë imam Mehdiu të bëjë unitetin e kësaj bote nën hijen e një shteti të vetëm”?

Sipas bazave mendore , historike dhe atyre shkencore , çështja e jetëgjatësisë ndodhet në rrethinën e mundësisë.

Argumenti shkencor:

Shkenca e sotme ka konstatuar se njeriu mund të jetojë më tepër se mosha normale!....

P.sh. Zemra ka mundësi që të shpërndajë gjak tek qelizat për një periudhë mijëra vjeçare. Po ashtu edhe dimagë (truri), ai ka mundësi që ta vazhdojë veprimin e tij në marrje dhe në dërgimin e valëve mendore dhe të ruajë ekuilibrin e organeve të tjera për një periudhë kohore më tepër se njëzet mijë vjet. Këto shifra i ka

konstatuar revista Egjyptiane “El-Muktataf”, revista “El-Hilal”, po ashtu edhe disa revista të tjera shkencore siç është “Rijderzdasht”.

Doktor Aleksis Karl thotë: “ S’ka dyshim se njerëzit i hapin varret e tyre me dhëmbët e veta! Kjo është një e vërtetë e hidhur por duhet pranuar, se të ngrënit e tepërt shkaktojnë sëmundje dhe lodhje. Disa dijetarë thonë: Nuk gjindet as në mjekësinë e shkuar e as në të sotmen rregull më i përsosur sesa rregulli që gjindet në ajetin e Kur’anit, “*Hani e pini e mos shpenzoni tepër*”.

Të gjithë e dimë se njerëzit që banojnë në fshat në ajër të pastër jetojnë më gjatë se njerëzit që jetojnë në qytet, ajri i të cilit është i mbuluar dhe i ndotur nga tymërat e makinave, uzinave dhe fabrikave. Po ashtu , ata njerëz që hanë tepër, flejnë gjatë, përdorin drogë, pijnë alkool, dhe duhan, ata jetojnë më pak se ata që nuk i përdorin këta gjëra. Pra, ç’do gjë dëmtuese për trupin sjell një seri dhimbjesh dhe lodhjesh, dhe së fundi është vdekja e parakoheshme.

Në një hadith thuhet se: “*Nëse shtohet (zinaja) shtohen vdekjet e papritura*”.Ky hadith sqaron një të vërtetë shkencore që është :

Mardhëniet seksuale ilegale transportojnë sëmundje të ndyta të cilat siç dëshmon edhe shkenca, ato ndihmojnë tepër në dobësinë e zemrës dhe goditjeve të forta në të, ku nëpërmjet tyre shtohen edhe vdekjet e papritura përshkak të infrakteve , ndalimit të qarkullimit të gjakut e të ngjashme me to.

Disa tregojnë se në Bashkimin Sovjetik gjindeshin njerëz moshë e të cilëve i kaloi të dyqind vjetët. Para pak kohe (bëhet fjalë për vitet 90-të) në Bahrain vdiq një burrë në moshën 150 vjeçare.

Ndoshta një person pyet: “Si mund të ketë përshtatshmëri në mes kësaj thënie dhe thënies së Allahut (xh.sh) : “*Dhe kur atyre u vjen koha (vdekja) nuk vonohet e as uk shtyhet* “. Në realitet nuk gjindet kundërshtim në mes dy thënieve, sepse Allahu (xh.sh) në këtë ajet nuk ka thënë se jeta e njeriut përfundon në moshën shtatëdhjetë vjeçare, apo njëqind vjeçare. Atëherë ne pyesim: “ Në cilin libër përmendet se moshë e njeriut është kaq vjet? S’ka dyshim se nuk gjindet.

Pra në pikëpamjen shkencore jetëgjatësia e njeriut është e mundëshme.

Argumenti historik:

Përsa i përket historisë , ajo ka ruajtur në arshivën e saj gjigande mjaft thënie të cilat flasin për njerëz që kanë jetuar gjatë siç janë Selman Farisiu, Abas ibën Abdul Mutalib.....e të tjerë.

Argument më i përsosur për këtë çështje është thënia e Kur'anit famëlartë për profetin Nuh (a.s): “ *Ai qëndroi në kombin e tij një mijë pa pesë dhjetë vjet*”.

Myslimanët kanë besimin se katër të dërguar janë akoma gjallë. Dy prej tyre jetojnë në tokë dhe dy të tjerë në qiell. Ata që jetojnë në tokë janë: Iljasi (a.s), dhe Hidri (a.s), ndërsa ato që jetojnë në qiell janë Idrisi (a.s) dhe Isai (a.s). Atëherë, përse të habitemi për jetëgjatësinë?!

Nga ana llogjike dhe filozofike thuhet se: Ç' do gjë që truri nuk e kundërshton dhe as nuk e mohon ndodhinë e saj.....atëherë nuk gjindet rregull imposibël (i pamundshëm).

S'ka dyshim se jetesa e njeriut me mijëra vjet është e mundëshme sipas anës mendore.

Më lart përmendëm jetëgjatësinë e profetit Nuh. Atëherë përse ta pranojmë këtë dhe të mohojmë jetëgjatësinë e imam Mehdiut? Besimi për imam Mehdiun është i njëjtë me besimin e myslimanëve në mrekulli, sepse mrekullia ka kuptimin e prishjes së një ligji të zakonshëm me sjelljen e një ligji tjetër të fshehur dhe të jashtëzakonshëm, gjë që vazhdon edhe në ditët e sotme.

Kur'ani famëlartë na tregon se Allahu (xh.sh) prishi mjaft ligje të zakonshme me qëllim që të mbronte të dërguarit e Tij!.

Ai (xh.sh) e prishi ligjin e gravitetit, nxehtësisë , rrezet e ndryshme që gjinden në kozmos e shumë ligje të tjera të fizikës, në kohën e

Israsë dhe Mi'raxhit të Profetit (s.a) siç e përmend Kur'ani në suren Isra: ***“I lartësuar është Ai që robin e Tij e udhëtoi natën nga Meka në xhaminë Aksa të cilën e kemi bekuar përreth tij me qëllim që të shfaqim atij argumentat tona”***.

Po ashtu Allahu prishi ligjin e djegjes së zjarrit në mbrojtje të Ibrahimit (a.s) nga djegja kur tha: ***“Ne thamë : O zjarr bëhu i ftohtë dhe paqe për Ibrahimin”***.

Vërtet, Allahu (xh.sh) kishte mundësi që të dërgonte stuhi të grumbullonte vetë dhe të zbriste shi për të fikur zjarrin që të shpëtonte Ibrahimin prej djegjes.

Por..., jo. Ai nuk e bëri atë gjë. Përse?

Sepse Allahu donte që ai mbret i pafuqishëm i cili pretendonte se ishte më i fuqishmi, të njihte fuqinë e tij jo reale. Për këtë Allahu sikur thotë: Grumbullo dru o njeri mendjemadh, o mbret i devijuar dhe ndize zjarrin e pastaj hidhe Ibrahimin në të dhe ai nuk do të digjet sepse aftësinë e djegjes që gjindet tek zjarri Unë jam Ai që e mbolli në zemrën e zjarrit dhe Unë jam Ai i cili e prish këtë aftësi kur të dëshiroj.

Ky është ai dallim i madh në mes iradetit të pamposhtur të Allahut dhe iradetit të njeriut, sepse Allahu e vepron diçka dhe është në gjëndje që ta ndalojë edhe mbas veprimit.

Ndërsa njeriu është i përqëndruar për një vepër para kryerjes së saj, por ama mbas kryerjes nuk është në gjëndje ta ndalojë atë vepër.

P. sh. Njeriu është në gjëndje ta ndalojë daljen e plumbit prej armës para shkrepjes së saj, por nëse e shkrep ai nuk është në gjëndje ta ndalojë plumbin apo ti ndryshojë atij drejtimin

A e keni lexuar suren Kehf? A e dini se ç'farë veproi Allahu me ata djem?

Ai i vuri në gjumë për një kohë treqind e nëntë vjet. Ejani të shohim se cilat ishin ato ligje të cilat i prishi Allahu për banorët e shpellës!....

Ligji i parë është ai i dëgjimit!

Shkenca ka konstatuar se, ndjeshmëria e dëgjimit nuk ndalon asnjëherë nga veprimtaria, ajo punon edhe edhe në kohën e gjumit. Këtu lind një problem!.

Si mundën ata djem të flenë në mesin e zhurmës së stuhive , vetëtimëve, ulërimës së kafshëvee të tjerë, dhe ndjeshmëria e të dëgjuarit gjithmonë është në veprim?!

Gjindet një rrugë e vetme e cila është ndalimi përkohësisht i sistemit dëgjues. Këtë veproi Allahu fuqiptotë tek ato djem , me qëllim që ato të flenë në qetësi. Allahu (xh.sh) thotë: “ ***Ne u vumë mbulojë mbi veshët e tyre në shpellë për disa vite***”.

Ai (xh.sh) nuk prishi vetëm ligjin e dëgjimit tek ata djem, por Ai prishi edhe ligje të tjera që njerët ta kuptojnë se asgjë nuk është e pamundur për Allahun (xh.sh).

Me sa thamë më lart sqarohet se edhe pleqëria është e njëjtë me ato ligje të cilat Allahu(xh.sh) i`a ndaloi funksionimin e tyre për një qëllim më të lartë.

Pra a nuk është në gjendje Allahu të ndalojë ligjin e pleqërisë për qëllime që Ai i di më së miri ato? Sigurisht që mundet sepse, në dorën e Tij ndodhet gjithçka, Ai është i plotfuqishmi, i Urti, i Dituri, Dëgjuesi...etj. Në Kur`anin famëlartë në suren e bekuar Jasin thuhet: “ ***Nëse Ai dëshiron të bëjë diçka thotë bëhu e ajo bëhet***”.

Pyetja e dytë është: “ Si do të jetë e mundur që të gjithë botën ta udhëheqë një shtet i vetëm”?

Kur`ani famëlartë në disa ajete të tij dëshmon se bota do të udhëhiqet nën hijen e një shteti të vetëm, me kulturë të përbashkët dhe me ngjyrat e përparimit të përbashkët që është islami. E njëjta gjë thuhet edhe tek hadithet që flasin për udhëheqjen e botës nën flamurin e imam Mehdiut(a.s). Allahu(xh.sh) thotë: “ ***Ai është I cili dërgoi të dërguarin e tij me udhëzim dhe vërtetësi që të dominojë feja e tij edhe pse e kundërshtojnë mushrikët(politeistët)***”.

Për t'iu përgjigjur pyetjes së lartpërmendur se si do të jetë e mundur që bota të udhëhiqet nga një shtet i vetëm në fillim duhet të përmendim disa tregues:

1- Vërtet, në prag të fillimit të luftës së tretë botërore dijetarët përcillnin valë që tërhiqnin vëmendjen e gjithë botës. Ata thonë: “ Me qëllim që të mos biem në luginën e luftës së tretë duhet patjetër që të formohet një shtet i përbashkët me kulturë të përbashkët që të udhëheqë gjithë botën. Dijetarët shtojnë se shkak i luftërave janë padrejtësia dhe injoranca.

Është e vërtetë se padrejtësia në të cilën është zhytur njerëzia deri tek qimet e kokës së tij dhe injoranca e cila e tërheq atë drejt luginës së saj janë shkaktarët më të rrezikshëm për rendin, qetësinë, stabilitetin, unitetin...etj!.

Pranaj nuk gjindet rrugë tjetër shpëtimi prej hijes së luftës së tretë botërore me përjashtim të formimit të një shteti të vetëm që të udhëheqë mbarë botën.

2- Dijetarët e sociologjisë dhe ato psigjikës kanë konstatuar se: “Baza e vetme për ndërtimin e një shteti të përbashkët është pjekuria mendore dhe përrsosmëria e mendimeve. Sa më shumë të shtohet pjekuria mendore tek njerëzit aq më tepër shtohet aftësia e pranimi për të jetuar nën udhëheqjen e një shteti të vetëm dhe me kulturë të përbashkët”.

Për sqarime më të shumta mund të lexoni me vëmendje literaturat e shkencës së sociologjisë dhe të psigjikës.

Rreth kësaj çështje ata dijetarët sjellin këtë shembull:

Në epokën e gurit njeriu nuk ka qenë në atë shkallë të pjekurisë mendore, për këtë ai jetonte me ato mjete primitive, pastaj mendja e tij filloi të përparonte dhe filloi të dukeshin shenjat e pjekurisë në mendjen e tij. Ai formoi familje, më vonë mendja përparoi më tepër dhe filloi të jetojë nën udhëheqjen e një fisi.

Sa më tepër shtohet pjeturia aq më tepër shtohet etja për të jetuar me të tjerët derisa u formua shteti që përbëhej nga miliona njerëz. Përsosmëria e njeriut filloi të rritej shkallë shkallë edhe më tej dhe u formua shtet me njëzet milionë njerëz, e më pas me njëqind milion dhe arriti që shteti i vetëm të udhëheqë gjashtëqind milion siç është India. Më vonë numuri i njerëzve që udhëhiqeshin nga një shtet arriti në miliardë e një çerek milion siç është Kina në ditët e sotme.

Nëse është formuar shtet i cili udhëheq një miliard e një çerek milioni njerëz a gjindet problem në formimin e një shteti që të udhëheqë katër miliard njerëz? Sigurisht që nuk gjindet as më i vogli problem për këtë gjë.

Imam Mehdiu tek hadithet e profetit islam.

Të shumta janë hadithet e transmetura dhe të shënuara në librat islame që flasin për imam Mehdiun (a.s). Këtu po përmendim disa prej tyre me qëllim që të njihemi më mirë për këtë çështje dhe të sqarohet se ajo nuk është e posaçme vetëm për një medh`heb, por ajo është një çështje e të gjithë atyre që thonë : “ ***Dëshmoj se nuk ka Zot tjetër përveç Allahut dhe Muhamedi është rob i Tij dhe i Dërguari i Tij***”.

Imam Mehdiu është perj gjenezës së profetit.

- 1- Në librin “ Kenzul Amal” v. 7. f. 186, Hadhifetu ka transmetuar nga profeti Muhamed(s.a.s) i cili ka thënë: “ ***Mehdiu është është prej gjenezës sime. Fytyra e tij është e ndritur si ylli ndriçues***”.
- 2- Në librin “ Jenabiul Mvedetu” vëllimi i dytë transmetohet nga Xhabir Abdullah El-Ensarij i cili ka transmetuar thënien e profetit(s.a.s): “ ***Mehdiu është prej gjenezës time, emir i tij është emir im, pseudonimi i tij është pseudonimi im. Ai është më i njashmi i njerëzve me mua në pamje dhe në morale. Për atë do të ketë një fshehje prej së cilës do çoroditen kombet, pastaj do të vijë si ylli ndriçues dhe do te mbulojë tokën me drejtësi dhe mirësi ashtu siç u mbush me padrejtësi dhe shkatarrim***”.

3- Në librin “ Nurul Ebsar” i autorit Sheblenxhij Esh-Shafiiq që ka vdekur në vitin 1298 të hixhrit në faqen 154 thuhet: ibën Sherevij në librin “el-Firdous në kapitullin “ Eli dhe Lam transmeton nga ibën Abasi(r.a) i cili ka transmetuar thënien e profetit që ka thënë: “ ***Mehdiu është tausi i banorëve të xhenetit***”.

4- Në librin “ Tedhkiretul Khavasul Eimetu” botuar në vitin 1369 të hixhrit në faqen 377 përmendet hadithi i Profetit i transmetuar nga ibën Umeri i cili ka thënë: “ ***Në fundin e zamanit do të vijë një person prej gjenezës time emri i tij është si emri im, pseudonimi i tij do të jetë si pseudonimi im do ta mbushë tokën me drejtësi dhe mirësi siç është mbushur me padrejtësi dhe shkatarrim***”. Ai do të jetë ***Mehdiu***”.

Autori thotë: Këtë hadith e ka transmetuar me të njëjtin kuptim Ebu Daud Ez-Zehrij nga Aliu. Në të thuhet: “Nëse nuk ka mbetur nga jeta vetëm një ditë Allahu do të dërgojë një person prej Ehli Bejtit që të mbulojë tokën me drejtësi. Këtë hadith e transmeton Ebu Daudi në Sunenin e tij v. 2. f. 422, Ibën Haxhr në librin e tij Savaikul Muhrikatu f. 98, autori i librit Nurul Absar f. 156-157.

5- Në Librin “Feraidu Semtin” në fund të vëllimit të dytë përmendet hadithi i profetit i transmetuar nga ibën Abasi i cili ka thënë: “ ***Betohem në atë që më dërgoi me të vërtetë përgëzues se nëse në këtë jetë nuk mbetet përveç se një ditë Allahu do ta zgjasë atë ditë derisë të vijë djali im Mehdiu***”.

6- Në librin “ Dhahairul Ukba” i autorit Muhibudin Tabari Esh-Shafiiq i cili ka vdekur në vitin 693 të hixhrit ka

trnsmetuar nga Ebu Ejub El-Ensarij thënien e profetit (s.a.s) i cili i ka thënë Fatimesë(r.a): “ *Profeti ynë është më i përsosuri dhe ai është babai yt, dëshmori ynë është më i përsosuri i dëshmorëve dhe ai është xhaxhai yt Hamzai. Prej nesh është ai me dy fletë me të cilat fluturon në xhenet që është djali i xhaxhait tënd Xhaferri. Prej nesh janë dy të dashurit e këtij ymeti Hasani dhe Hysejni që janë djemtë e tu dhe prej nesh është Mehdiu*”. Këtë hadith e transmeton edhe Tabaranij në Mu` xhemin e tij.

7- Në librin “Kenzul Amal” v. 7. f. 187 përmendet hadithi i transmetuar nga Ebi Said El-Huderij i cili ka thënë: Profeti(s.a.s) ka thënë: “ *Mehdiu është prej nesh mbas tij do të falet Isai i biri i Merjemes*”.

8- Në librin “El-Bejan” kapitulli i parë transmetohet hadith nga Zir, nga Abdullah, se profeti(s.a.s) ka thënë: “*Do të vijë një burrë nga Ehli Bejti im emri i tij është i njëjtë me emrin tim*”. Asimi ka thënë: Ebu Salih na ka transmetuar nga Ebu Hurejra i cili ka thënë: “ *Nëse për këtë jetë do të mbetet vetëm një ditë Allahu do ta zgjasë atë ditë derisa të vijë një burrë nga Ehli Bejti im*”. Në këtë mënyrë e ka transmetuar El-Hafidh Muhamed ibën Isa Et-Termidhij në Xhami`ihi Es-Sahih botuar në vitin 1343 të hixhrit në Indi, vëllimi i dytë faqe 270.

9- Në “Musnedin e Ahmed ibën Hanbel” v. 1 f. 376 dhe 441 transemetohet hadith nga Asim ibën Ebi Nexhud që ka transmetuar nga Zir ibën Hubejsh që ka transmetuar nga Abdullahi dhe ky ka transmetuar thënien e profetit i cili ka

thënë: “*Nuk përfundojnë ditët e as nuk mbarojnë kohërat derisa të vijë një person nga Ehli Bejti im i cili do të udhëheqë arabët. Emri i tij është i ngjashëm me emrin tim*”.

10- Në librin “ Melahimul Fiteni” i autorit Naim ibën Hammad, kreu 193 me sened tek Zuhrij dhe ky nga Aisheja e cila ka transmetuar thënien e profetit(s.a.s) që ka thënë : “ *Ai (Mehdiu), është prej gjenezës time do të luftoi për synetin tim ashtu siç luftova për Kur `anin*”.

Dijetarët e ehli synetit e pranojnë qënien e Imam Mehdiut i biri i Imam Hasan Askeriut.

Ata dijetarë jo vetëm që thonë se imam Mehdiu është i biri i imam Hasan ibën Ali El- Askerij, por ato pohojnë se ai ka lindur dhe e përmendin ndodhinë e lindjes së tij së bashku me ditën dhe datën kur ka lindur dhe thonë që do të vijë kur të ketë urdhëruar Allahu(xh.sh.).

Po ashtu ata përmendin disa sifate dhe pseudonime të tij, por përshkak të volumit të vogël të kësaj broshure e cila shpresojmë që të hapi i parë për njohjen e imamit të dymbëdhjetë prej Ehli bejtit të profetit Muhamed (s.a.s) do të përmendim vetëm emrat e atyre dijetarëve.

Prej tyre dijetarëve përmendim:

1- Dijetari I njohur Shejkh Ebu Bekr Ahmed ibën Hysejn ibën Ali El-Bejhakij en-Nijsaburij që ka vdekur në vitin 458 të hixhrit në librin e tij Shuubul Iman thotë: “ *Njerëzit kishin mendime të ndryshme rreth Mehdiut. Disa u ndaluan duke thënë se Allahu është më I ditur për atë. Ata*

besonin se ai është prej fëmijëve të Fatimesë e bija e profetit(s.a.s) të cilin e lind Allahu kur të dojë vetë dhe e sjell për të nihmuar fenë e Tij. Një grup tjetër thonë se Mehdiu I premtuar ka lindur ditën e xhuma me pesëmbëdhjetë sha`ban në vitin 255 të hixhrit. Ai është imam me pseudonimin El-Huxhetu dhe el- Kaimu Muhamed ibën Hasan El-Askerij. Ai hyri në serdab për tu fshehur shikuesve dhe është I fshehur nga sytë e njerëzve. Ai pritet të vijë dhe do ta mbushë tokën me drejtësi e mirësi ashtu siç u mbush me padrejtësi dhe shkatarrim”.

Më poshtë Bajhakij u përgjigjet thënësve rreth pamundësisë së qëndrimit të imait I gjallë për një kohë të gjatë: *“Nuk gjindet pengesë për jetëgjatësinë e tij njësoj si Isai I Biri I Merjemes dhe Hidri...”*

Përshkak të volumit të vogël të kësaj broshure këtu do të mjaftohemi me përmendjen e emrave të atyre dijetarëve dhe me shpresën dhe ndihmën e Allahut në të ardhmen e shpejtë do të mundohemi që të përmendim së bashku me emrat e dijetarëve edhe thëniet e tyre.

- 2- Dijetari bu Muhamed Abdullah ibën Ahmed ibën Muhamed ibën Khashshab që ka vdekur në vitin 567 të hixhrit.
- 3- Shejkh Kemalidin Ebu Salim Muhamed ibëm Talhatu El-Halebij Esh-Shafijij El-Kureshij që ka vdekur në vitin 652 ose 654 të hixhrit.
- 4- Historiani I njohur Shehabidin Ebu Abdullah Jakut El-Hamevij Er-Rrumij El-Bagdadij që ka vdekur në vitin 626 të hixhrit.
- 5- Shejkh Ferid El-Attar që ka vdekur në vitin 627 të hixhrit.

- 6- Shejkh Muhjidin ebu Abdullah Muhamed ibën Ali ibën Muhamed I njohur me emir ibën el-Hatimij El-Tajj el-Endolesij Esh-Shafiiq që ka vdekur në vitin 637 të hixhrit.
- 7- Shejkh Abdullah Muhamed ibën Jusuf ibën Muhamed El-Kureshij Esh-Shafiiq që ka vdekur në vitin 658 të hixhrit.
- 8- Shejkh Xhelalidin Muhamed El- Aarif El-Belkhij Er-Rumij I njohur me emrin El-Meulavij që ka vdekur në vitin 672 të hixhrit.
- 9- Shejkh El-Kamil Salahidin Es-Saedij që ka vdekur në vitin 764 të hixhrit.
- 10- Shejkh Xhemaludin Ahmed ibëm Ali ibën Hysejn ibën Ali ibën Muhanna që ka vdekur në vitin 827 të hixhrit.
- 11- Shejkh Ebu Abdullah As`ad ibën Ali ibën Sulejman Afijfudin El-Jafi`ij El-Jemenij El-Mekij Eshafiiq që ka vdekur në vitin 768 të hixhrit.
- 12- Dijetari Sejjid Ali ibën Shihabudin El- Hamadaj esh-Shafiiq që ka vdekur në vitin 786 të hixhrit.
- 13- Shejkh Shehabudin Ed-Deuletu Abadij që ka vdekur në vitin 849 të hixhrit.
- 14- Shemsudin ebu Abdullah Muhamed ibën Ahmed Edh-Dhehebij Esh-Shafiiq që ka vdekur në vitin 804 të hixhrit në librin e tij Duelul Islam v.1 f. 122
- 15- Shejkh Ali ibën Muhamed El-Malikij El-Mekkij I njohur me emrin ibën Sabbag që ka vdekur në vitin 855 të hixhrit në librin e tij El-Fusulul Muhimetu faqe 273 dhe 274.
- 16- Shejkh Shemsudin ebu Mudhafar Jusuf ibën Kazaglij El-Hanefij ibën Abdullah (që është nipi I të njohurit ibën Xheuzij) në librin e tij Tedhkiretul Khavas faqa 88.

- 17- Shehabudin Ahmed ibën Haxhr El-Hejtemij Esh-Shafiiq që ka vdekur në vitin 993 të hixhrit në librin e tij Savaikul Muhrikatu faqe 127 botuar në Egjypt në vitin 1308 të hixhrit.
- 18- Shejkh Abdullah ibën Muhamed ibën Amir Eshibravij Esh-Shafiiq që ka vdekur në vitin 1154 të hixhrit në librin e tij Iltihaf bi hubil Eshraf faqe 178 botuar në Egjypt në vitin 1316 të hixhrit.
- 19- Shejkh ebul Mevahib shejkh Abulvahhab ibën Ahmed ibën Ali Esh-Shi`ranij që ka vdekur në vitin 973 të hixhrit ose në vitin 960 të hixhrit në librin e tij El-Jevakitu vel Xhevahir faqe 145 bouar në egjypt në vitin 1307 të hixhrit.
- 20- Shejkh Nuridin Abdurrahman ibën Ahmed ibën Kavvamudi I njohur me emrin Xhamij Esh-shafiiq ka qenë poet I shquar epërmend imam Mehdiun në librin e tij Shevahidu Nubuveti.
- 21- Shejkh Hasan El-Irakij.
- 22- El-Meulavij Ali Ekber Esedullahi El- Mu`dhij që është prej dijetarëve të ehli synetit në Hindustan epërmend imam Mehdiun në librin e tij El-Mukashafat.
- 23- Shejkh Abdurrahman autori I librit Mir`atul Esrar.
- 24- Shejkh El-Fadil El-Bari`ij Abdullah ibën Muhamed El-Mtajrij I medh`ebit Esh-Shafiiq në librin e tij Rijadu Zahiretu fi Fadli Ale Bejti En-Nebij ve Itretihi Tahireh.
- 25- Shejkh ebu El-Mealij Muhamed Siraxhidin Rifaij.
- 26- Shejkh Mijr Khavand (historian I njohur Muhamed ibën Khavand Shah ibën Mahmud që ka vdekur në vitin 903 të hixhrit). Ai e përmend imam Mehdiun në librin e tij të njohur Reudatu Safa vëllimi. 3

- 27- Studiuesi, Shejkh Bahlul Behxhet Efendi autor I librit El-Muhakemetu fi Tarih aali Muhamed.
- 28- Shejkh Shemsudin Muhamed ibën Jusuf Ez-Zerendij.
- 29- Shejkh Husejn ibën Muijnidin El-Mijbedij.
- 30- Shejkh Hafidh Muhamed ibën Muhamed ibën Mahmud En-Naxhar I njohur me emrin Khavaxha Jarsa dhe është prej dijetarëve të famshëm të Hanefijve. Ai e përmend imam Mehdiun në librin e tij Faslul Hitab. Ka vdekur në vitin 822 të hixhrit.
- 31- Dijetari, Shejkh Sulejman Kanduzij El-Hanefij në librin e tij Jenabiul Mevedetu.
- 32- Shejkh xhelil Abdul Kerim El-Jemani.
- 33- Shejkh Abdurrahman Bestamij autori I librit Duretul Mearif.
- 34- Shejkh muhadith teologu Muhamed ibën Ibrahim El-Xheujinij El- Hamavij Esh-Shafij në librin e tij Feraidu Simtij.
- 35- Shejkh Mu`min ibën Hasan ibën Mu`min Esh-Sheblenxhij Esh-Shafij që ka vdekur në vitin 1298 të hixhrit. Ai përmend imam Mehdiun në librin e tij Nurul Absar.
- 36- Shejkh ebul Mexhijd Abdulhak Dehlevij El-Buharijnë librin e tij El-Menakib. Ka vdekur në vitin 1053 të hixhrit.
- 37- Dijetari I njohur ibën El-Vardij.
- 38- Dijetari, Shejkh Muhamed ibën Sabban Esh-Shafij El-Misrij që ka vdekur në vitin 1206 të hixhrit.
- 39- Shejkh Xhelalidin Sujutij Esh-Shafij në librin e tij Ihjaul Mejjiti e në libra të tjerë të tij. Ka vdekur në vitin 911 të hixhrit.

- 40- Dijetari, Shekh Hasan El-Advij El-Hamzavij në librin e tij Mesharikul Anvar fi Feuzi Ehli I`tibar. Ka vdekur në vitin 1305 të hixhrit.
- 41- Dijetari ibën El-Ethijr El- Hudrij në librin e tij të njohur El-Kamil v.7 f.90. ka vdekur në vitin 630 të hixhrit.
- 42- Dijetari ebi Fida Ismail ibën Ali ibën Mahmud Esh-Shafij në librin e tij të njohur Historia e Ebi Feda v.2f.52. ka vdekur në vitin 732 të hixhrit.
- 43- Dijetari, shejkh Muhamed Emijn El-Bagdadij ebul Feuz Es-Surij autor I librit Sebaikul Dheheb fi Ma`rifeti Kabailul Arab. E përmend çështjen e imam Mehdiut në faqen 77 dhe 78 kapitulli I shtatë.
- 44- Dijetari, shejkh ibën Khalkan në librin e tij të njohur me emrin Vafijatl A`jan. ka vdekur në vitin 681 të hixhrit.
- 45- Dijetari, shejkh Ali El-Herevij El-Kariij në librin e tij Muvafat fi Sherhi Mushkat. Ka vdekur në vitin 1014 të hixhrit.
- 46- Dijetari, shejkh Muvafik ibën Ahmed El-Khavarizmij El-Hanefij në librin e tij Menakib. Ka vdekur në vitin 568 të hixhrit.
- 47- Dijetari, shejkh Amir ibën Amir El-Basrij.
- 48- Dijetari, shejkh Xhevad Sabatij autori I librit El-Berahin Es-Sabatijeh. Ai përmend mendimet e ndryshme rreth imam Mehdiut pastaj mbështe thënien e Imamijëve që thonë se imam Mehdiu ka lindur dhe vazhdon të jetojë.
- 49- Dijetari, shejkh Nudër ibën Ali El-Hadmij En-Nasrij që është prej tëshquarve të ehli synetit. Ai e kontaton lindjen e imam Mehdiut(a.s) dhe përmend emrin e tij të nënës së tij dhe të babait të tij. Nudhër është ai që në prani të Mutevakel el-abasij përmendi imam Husejnin dhe

- virtyet e tij të famshme. Kur Mutevakeli dëgjoi thëniet e tij urdhëroi që të goditet njëmijë herë me kamxhik por ndërhyri abu Xha`fer dhe fali atë.
- 50- Dijetari, shejkh Husejn ibën Ali El-Kashifij autor I librit Xhevahir Tefsir. Ka vdekur në vitin 906 të hixhrit.
- 51- Udhëheqësi abasit Nasiridinilah ahmed ibën Mustediju bi nurilah I cli urdhëroi që të vendoset dërrasë mbi sifet në Serdab në Samara.
- 52- Dijetari, shejkh Ahmed El-Farukij Nakshabandij I njohur me emrin Muxhedid.
- 53- Dijetari, ebu Velijd uhamed ibën Shuhneh El-Hanefij në librin e tij të njohur me emrin Tarihu ibën Shuhnah.
- 54- Kadiu, Fadël ibën Ruzbehan sqarues I Shemailu I Termidhiut.
- 55- Dijetari, shejkh Valijullah Dehlevij në librin e tij Nuz`hatu. Ka vdekur në vitin 1172 të hixhrit. E të tjerë.....

Emrat e dymbëdhjetë imamëve përmendn në hadithe.

Në librin “Jenabiul Mevedetu faqa 494 botuar në Stamboll në vitin 1301 të hixhrit thuhet: hatijb El-Khavarizmij El-Hanefij në librin El-Menakib transmeton hadithin me sened tek Xhabir ibën Jezijd El-Xha`fij I cili ka thënë: “ Unë kam dëgjuar Xhabir Abdullah Ensarijn që tha” I dërguari I Allahut më ka thënë mua: ‘ O Xhabir vërtet Vasjët e mi dhe imamët e myslimanëve mbas meje do të jenë I pari I tyre Aliu, pastaj Hasani, Hysejni pastaj Aliu I biri I Husejnit, pastaj Muhamedi I biri I Aliut I njohur me emrin Bakir e ti do ta arrish atë dhe kur ta takosh dërgoji atij selamin tim, pastaj do të jetë Xha`feri I biri I Muhamedit, pastaj

Musai I biri I Xha`ferit, pastaj Aliu I biri I Musait, pastaj Muhamedi I biri I Aliut, pastaj aliu I biri I Muhamedit, pastaj Hasani I biri I Aliut e pastaj El-Kaimul.Emri I tij është emir I im dhepseudonimi I tij pseudonimi im Muhamed I biri I hasanit I biri I Aliut. Me dorën e tij Allahu do të çlirojë lidjet dhe perëndimet e tokës. Ai do të fshihet nga sytë të dashurve të tij aq gjatë sa do të gjinden njerëz që do ta mohojnë imamatin e tij me përjashtim të atyre që Allahu ua ka sprovuar zemrat me iman. Xhabiri tha: Unë I thashë të dërguarit të Allahut: A do të dobi njerëzit në fshehjen e tij? Ai (s.a.s) tha: “ Beto hem në atë që më dërgoi peygamber, ata (njerëzit) do të ndriçohen me dritën e vilajetit të tij kur është I fshehur ashtu siç përfitojnë nga drita e diellit kur është e mbuluar nga retë. Kjo është prej sekreteve të Allahut të depozituara në diturinë e Tij, për këtë Ai e ka fshehur dhe ja shfaq atij që e shikon të merituar.

Ç`farë do të thotë “Pritje”?

Në një hadith: “ më e përsosura e punëve të ymetit tim është pritja”. Sa I mrekullueshëm ky hadith! Ai thotë punët dhe nuk thotë ngurtësimi apo dembelizmi në këtë mënyrë ai na e sqaron se pritja është punë dhe veprimtari.

Pritje do të thotë refuzim I plotë I të gjitha ngjyrave të të udhëheqjes së padrejtë që gjinden në rruzullin tokësor. Sepse nëse ti do ta pranosh gjëndjen në të cilën ndodhet ymeti islam nuk do të jesh prej pritësve të imam Mehdiut. Ai që është në pritje të tij duhet ti kundërshtojë të gjitha ngjyrat e padrejtësisë. Në një hadith të transmetuar nga Ehli Bejti (a.s) thuhet: “ *Vërtet, pritësi I çështjes tonë është I njëjtë si I mbartësi i gjakun të tij në rrugën e Allahut(xh.sh)*”.

Besimi në Mehdiun e pritur nuk do të thotë shpërdorim I kohës dhe grumbullim pasurish, por ai besim është burim I forcës dhe I dhënies, me qëllim që të kundërshtohen të gjitha padrejtësitë dhe shkatarrimet që ndodhen në rruzullin tokësor dhe të shpenzohet për pastrimin e tokës prej atyre padrejtësive.

Fjala pritje nuk do të thotë që të rrimë në heshtje, përderisa Allahu do të sjellë imamin për të pastrar tokën prej padrejtësive, por duhet të përpiqemi me të gjitha mundësitë tona që të shtrojmë atë moment të shumëpritur.

Duhet që të zbatojmë përgjegjësitë tona ndaj vetes, ndaj familjes dhe ndaj shoqërisë ku jetojmë, me qëllim që si vehtja jonë, familja jonë po ashtu edhe shoqëria ku jetojmë ta pushtojnë drejtësia dhe moralet e përsosura.

Shenjat e ardhjes së imam Mehdiut (a.s)

Gjinden hadithe të shumta të cilat flain për shenjat e kohës së aedhjes së imam Mehdiut (a.s), ndër ato përmendim:

Ardhja e sufjaniut, eklipsi i diellit në mesin e muajit të ramazanit dhe eklipsi i hënës në fundin e këtij muaji, moslëvizja i diellit nga koha e zevalit e deri në mesin e kohës së ikindisë, therja e një personi Hashimij në mesi të ruknit dhe mekemit, dukja e zjarrit në gjtësinë e lindjes dhe do të qëndrojë në qiell tri ose shtatë ditë, mungesa e pasurive dhe e frutave, dukja e karkalexave të mëdhenj nëpër arat e mbjella, konfliktet, gjakderdhjet,

Vendi i daljes së imam Mehdiut(a.s)

Disa hadithe përmendin se fillimi i daljes së tij do të jetë Medina Munovere dhe sinjali i fillimit të revolucionit të tij do të jetë në Meken Mukaramah dhe do të mbajënjë hutbe tek Mesxhidul Haram (Qabe). Dhe mbas namazit të jacisë do të flajë një hutbe të dytë. Më pas do të drejtohet për në Kufe e cila do të jetë pikënisja ushtarake e revolucionit të tij dhe aty do të vritet sufjanij. Mbas Kufes do të niset së bashku me ushtrinë e tij për në Bejtin Makdes (Jeruzalem) dhe atje dotë ndodhi një ngjryje e rëndësishme e cila është zbritja e Hazret Isait (a.s) siç flasin tekstet e Inxhilit po ashtu edhe hadithet e transmetuara tek myslimanët në përgjithësi. Hadithet përmendin se H. Isai(a.s) do të falë namazin e sabahut pas imam Mehdiut. Atje do të vritet edhe Daxhali- I cili është simboli i përparimit material- me dorën e H.Isait ose të imam Mehdiut me ndihmën e H.Isait.